

ככה זה התחיל

כתב: טל בונה

אי שם בסין יושב בחור משעמם
חושב לעצמו: "איך אפתיע את העולם?"
אני זקוק לרעיון שיהיה ממש פגז
משהו שטרם נראה, קזה שובב ונועז
איזה חפיץ, שיהיה גם Groovy גם Cool
להיט שיימכר, בכל חנות בחו"ל.
פנטז מדהים שרק עושה פלאים
מן מכשיר קזה קטן שכלם צריכים
אמכר אותו ברשת ממש בזיל הזול
הרי אני סיני, אני מכשר ואני הכל יכול.
אתפרסם ואהיה עשיר כמו ג'טס ביל,
אני אתן ת'נשמה וזה יעוף כמו טיל
ואז אדפוק לי אקזיט ושהעולם יקפץ
אני הולך את כלם, בגדול לעקץ.
אהיה ממש ידוען - עלי כלם ישמעו
פשוט אחלה סלב ולא סתם מאן דהוא.
כבר לא אלמוני חסר שם, קטן
אני טסו יאנג מי מהעיר ווהאן,
ואז אוכל לנוח על זרי הדפנה
ולקחת לי חל"ת לאיזה שבועים שנה
אבל מהו הדבר, אני שובר את הראש
ממה המתחרים צריכים להתחיל לחשש
אין לי שום רעיון, מחי ממש מיבש.
ואם לומר את אמת אני די מיאש.
כמו שזה נראה, כבר המציאו הכל
לא מסגל לחשב, אני צריך לאכל.
"אכל הוא נחמה", תמיד מעודד ומרגיע
ואחר כך, בטוח, גם הרעיון יגיע.
אזמין לי אטריות עם נתחי חזיר
או סושי ומאקי מהמזנון המהיר
אולי צ'או מין עם פטריות ונבטלים,
אבל האמת שפשוט בא לי משהו מדהים
משהו מיחיד שכמוהו לא טעמתי
משהו חדשני, מעורר גם פיקנטטי
בלית בררה, אצטרך לבשל בעצמי
מתכון חדש של תבשיל מסעיר מקורי
ארד לי השוקה, אקנה ירקות ובשר
אחרי האכל בודאי אהיה יותר מאשר.
וברצון האלים תהיה לי אז הארה
והכל יתבהר, ואמצא לי תשובה.
ובשוק יש דגים, עופות ושרצים
נחשים, ארנבות, קופים וכלבים
השוק שופע רוכלים בגרון נחר,
אבל ידידנו תר אחר הלא מכר.
ואז בפאתי השוק בסמטה אפולוית וצרה
יש דוכן מיחד בו נמצאת אפרה
"תנסה" היא אומרת, "אוקלים את זה טרי,
זה מזין, ממלא וגם מאד בריא."
"מה את מוכרת?" זוחל, יונק, מעופף
"להיט קולינרי חדש ושמו... עטלף
מלא חלבון, ויטמינים וגם קל הכנה
מזון אלים של ממש, פשוט תאונה.

שכחתי גם להוסיף - זה טוב למעים"
"השתכנעת?" הוא אמר, "תארזי לי שנים".
העטלף היה טעים, קצת נתקע בשנים
אך ידידנו השבע מיד לגם ליטר מים
כהפך בגרון, תקע שעול או שנים
והלך לישן מבסוט... עד השמים
למחרת החל מרגיש תחושה קצת מוזרת
אזניו התחדדו והכל נראה לו אחרת
כשעל יצועו עלה הרגיש עוף ומדקדך
וימן צרף עז לישן תלוי במהפך.
ביום הבא השתעל, חמו גם עלה
קצת לחץ בחזה, וקשיים בנשימה.
למרפאה הוא הגיע לחוץ ומזיע
"דוקטור תעזר לי" הוא קורא ומודיע
"אני על הפנים, לא יכול להמשיך
רוצה לחזר לעצמי וטוב להרגיש".
בדרך פוגש שני מכרים ותיקים
נשיקות, כמה כאפות וגם חבוקים
"מה המצב" הם שואלים "איך אתה היום?"
"מרגיש ככה ככה, שוב עלה לי החם".
"לא נורא, תשכב ותשתה תה לרב
צ'יק צ'אק היורוס שלך ימהר לעזב".
ואז התחילה - שרשרת הדבקה גלובלית
קוראים לה פנדמיה והיא פשוט... לא נורמאלית.
מאות מיליונים נמצאים עכשוו בהסגר
מחכים שהסיוט הזה כבר יסתים, יגמר.
כלכלות השתתקו, מפעלים נסגרים,
מיליוני אנשים נהפכו מבטלים
התעופה קורסת, בתי חולים משועים
והפוליטיקאים כמו תמיד - ביניהם מתכתשים
התרבות והחפש הם מצרכים מלאמים
ובתקשרת כמו תמיד מחפשים אשמים.
העולם מתהפך, ולאן הוא מגיע?
עתידי האנושות לא נראה כלל מרגיע
כל זאת, כבר הבנתם התחיל להבליח -
כשבחור משעמם כל כך רצה להצליח
מן הסתם, הוא את שלו, כבר עשה -
הוא מכר, הוא ידוע, אבל רק לשמצה.
והאנושות, מה היא למדה מכל הארוע?
איפה כשלנו? ולמה מצבנו גרוע?
איזה מסקנות, כדאי מכאן להסיק?
אלו תובנות, מכר כדאי להפיק?
בודאי לא תזיק לנו קצת יותר ענוה,
ובהתגלות של משבר גם יותר אחנה
עוד קצת פרגון, עזרה הדדית ותימכה
פחות מלחמות אגו ופחות שנאה
אחרי הכל, האדם הוא יצור כמו כלם
ואין לו שום זכות לשגע את העולם
תנו לטבע את עצמו לנהל במנוחה
פיז, מן הסתם, היתה פונת הבריאה
הקורונה תחלף והאנושות תתגבר
ותפקידנו רק לדאג שזה יקרה מהר.